

Samariečių dovanos beglobiams gyvūnams

Jolita STANKAITIENĖ
Lietuvos samariečių bendrijos
Ukmergės skyriaus pirmininkė

Vieną moksleivių rudens atostogų dieną trys autobusukai, pilni vaikų ir dovanų, pajudėjo Vilniaus link, į "SOS gyvūnai" prieglauda. Šia išvyka pasibaigė Lietuvos samariečių bendrijos (LSB) Ukmergės skyriaus organizuota gerumo akcija "SOS gyvūnai". Samariečių veiklos tikslas - "Skubek daryti gera". Ši kartą gerų darbų ir dėmesio sulaukė beglobiai keturkojai.

Du mėnesius vykusioje akcijoje dalyvavo ne tik jaunieji samariečiai, samaritukai, bet ir jų tėveliai, seneliai bei vyresnieji samariečiai. Visus vienijo bendras tikslas - prieglaudos "SOS gyvūnai" augintiniams pasiūlyti kiek įmanoma daugiau pakločių, nupirkti édalų, higienos reikmenų, žaislučių, vaistų... Nusprendėme ne tik patys visa tai nuvežti į Vilnių, bet ir tą dieną tapti šios prieglaudos savanoriais: pavedžioti gyvūnelius, su jais pažaisiti, sutvarkyti aplinką, pabūti su tais, kuriuos paliko šeimūninkai.

"SOS gyvūnai" prieglauda pasirinkome neatsitiktinai. Žinojome, kad šioje prieglaudoje gyvūnai nėra užmigdomi per 14 dienų (kaip tai įprasta kitur), jie čia gyvena tiek, kiek jiems buna skirta likimo. Todėl nenustebome sužinoję, jog pirmas mus pasitikęs baltas kaip sniegas pudelukas Šansas yra aklas. Šunytis, kuris vis atsitrenkdamas į tvorą vizgino uodegytę, nors mūsų ir nematė, tačiau džiaugėsi su gera misija atvykusiais svečiais.

Nors ir Vilnių atvažiavome anksti rytė, prieglaudoje jau radome sava-

Jaunieji samariečiai ir samaritukai pasiruošę kelionei.

Netrukus pajutome, kad prieglaudos gyvūnai mums tapo tokie savi, jog jau vadiname juos vardais, o šie, atsidėkodami už šilumą ir meilę, ėmė mus sekti, glausytis. Juodas kaip angliukas spanielis net atsisakė atnešto édalo ir visos paskaitos, kurią vedė prieglaudos vadovė Iona Mezenceva, metu sėdėjo prisiglaudęs prie vaikų kojų, nebyliai klausdamas: "O gal mane paimsite?" Gailestis ir džiaugsmas virpino ukmergiškių širdes, ne vienam norėjosi į namus parsivežti kurį nors mielą keturkojį, tačiau vaikai suprato, jog pirmiau apie tai reikia pasitarti su teveliais.

Šios ištaigos įkurėja Iona vaikams papasakojo, kaip gyvūneliai

ATGARSIAI

Šiuokšlės

Visų Šventųjų dienos rytas. Miesto autobusų stotelėje susirinkę įvairaus amžiaus vyrai ir moterys su gėlėmis, žvakėmis laukdami autobuso bendrauja. Vieni kalba apie artimuosius, palaidotus Vaizganto gatvėje esančiose kapinėse, kiti susiruošę į Dukstynos kapines. Pasakoja, dėl ko Anapiln iškeliavo jų artimieji. Maža senučiukė, susiruošusi papuošti prieš kelertus metus mirusio savo vyro kapą, susirinkusius pralinksmina, kai pradeda pasakoti, kad velionis jos gyvenimo draugas dar ir šiandien namuose šiuokšlina. "Kaip tai? - nesusigaudo susirinkusieji. - Būna, kad mirusiųjų vėles apsilanko namuose, tačiau kodėl taviškis turėtų šiuokšlinti?" Senutė paaiškina, kad viskas labai paprasta. Mat mokėsi čiu saskaitoje už šiuokšles, kuria ji gavo, nurodyta, kad bute gyvena du asmenys, jie ir turi mokėti. Tuo tarpu senutė viena gyvena jau kelertus metus. Laukiantieji autobuso sako, kad tai visai nejuokinga - tokių avėjų, kai į būsto gyventojų sąrašą įrašyti prieš kelertus metus mirę ar išregistruavę ir gyvenantys kituose miestuose bei išvykę į užsienį, esama ir daugiau. Žinia, laikui bėgant viskas stos į savo vėzes. O kol kas sąskaitas gal reikia koreguoti patiems?

Kantas Ukmergėje

Einant miesto centre, Vytauto gatvė ties miesto laikrodžiu, bičiulis trumpam stabtelėjo ir timplėlojo mane už rankovės: „Nuo kada mieste atsirado Kanto gatvė?“. Ir parodė užrašą. Išties, jis skelbė: "KKANTO gatvė". Sakyk, klausė, ką gero Ukmergėje nuveikė Kantas, kad jo vardas būtų miesto centre?

Ukmergiškiečiai noriai vedžiojo ir bendravo su keturkojais.

noriu, kurie tvarkė patalpas. Kadangi taip pat norėjome padėti, mums buvo pasiūlyta išvesti gyvūnelius pasivaikščioti. Iš pradžių daugelis patyrėme "lengvą šoką", nes ne tik mes vedžiojome šunelius, bet ir jie mus "vedžiojo". Tačiau nė vienas keturkojis nebuvė agresyvus. Supratome - gyvūnai pastitki čia apsilankantiems žmonėms ir jų labai laukia. Taigi netrukus prieglaudos kiemas tapo pasivaikščiojimo aikštele.

Kol vieni vedžiojo šunelius, kiti jautnieji samaritičiai ir samaritukai grėbė lapus, krovė šiuksles. Ukmergiškiems padirbėjus, "SOS gyvūnai" kiemas tapo pastebimai tvarkingesnis ir gražesnis.

patenka į prieglaudą, prisiminė ne vieną šitų keturkojų gyvenimo istoriją. Šeiminkė kabėjo apie dabą, kuri tenka atlikti prieglaudoje. Visus sužavėjo Ilonos gerumas, nuoširdumas ir mielė šiems gyvūnams. Stebėjimės, kad prižiūrėdama keturiasdešimt šunų I. Mezenceva žino visų jų vardus. Beje, prieglaudoje "SOS gyvūnai" gyvena ne tik šunys, bet ir per 100 kaitanų. Tačiau pastarieji, artėjant šaltajam metų sezonui, jau išvežti į kitas patalpas.

"Daryti gerus darbus reikia ne laukiant, kol išloši milijoną", - kalbėjo Ilona, bandydama paaiškinti, kodėl ji ėmėsi globoti gyvūnus. Per ket-

pavaldiniai, du nameliai katėms, daugiau nei 100 porų vienkartinių pirštinių ir dar daug visko, kas reikalinga prieglaudos gyventojams bei ten dirbantiems savanoriams.

Atsiveikindami prieglaudos šeiminkai, jai padedantiems žmonėms ir jų globotiniams palinkėjome gražios ir šiltos žiemos. Namų grįžome susimastę, ilga galvoje apie Vilniuje išgyvius naujus keturkojus draugus.

Ypatė išvyka džiaugėsi vaikai, kurių ne vienas ketino pasikabėti su tėvais ir paprašyti jų leidimo į namus iš prieglaudos parsivežti šunielį.

Apgalvestaujaname, jog važiuodami į Vilnių negalėjome pasiimti visų pagaiduojančių aplankyti gyvūnų prieglaudą. Kadangi viešojo istaiga „SOS gyvūnai“ užsiima ir švietėjiška veikla, I. Mezenceva pažadėjo su savo globotiniams atvykti pas tuos, kurie tokio susitikimo pageidautų. Gyvūnų globos istaiga rengia išvykas į vaikių darželius, mokyklas, kur organizuoja gerumo pamokas, pasakoja apie beglobių gyvūnų padėtį Lietuvoje, šunelių ir katyčių istorijas, apie prieglaudoje dirbančius savanorius, kurie savo laisvalaikį aukoja gyvūneliams.

Pageidaujantieji susitikti su Ilona ir "SOS gyvūnai" prieglaudos gyventojais gali kreiptis į LSB Ukmergės skyrių tel. 56 603 arba elektroniniu paštu lsbukmerge@gmail.com

Nuo bet kurios dienos
galite užsiprenumeruoti visuose rajono
paštuose ir "Lietuvos ryto" biure

"Gimtąją žemę"
Kęstutis GRISKEVIČIUS

Ką aš galėčiau atsakyti? Sakiau, kad žymus vokiečių filosofas ir mokslininkas Immanuelis Kantas gimė Kionigsberge - dabartiniame Kaliningrade, paršė darba "Sveiko proto kritika" ir daugybę kitų. Ir apskritai - I. Kantas buvo pliausias akirato mokslininkas. O kas ji sieja su Ukmergė - nežinau. Taip mums besiaiškinami, iš KKRANTO garvės iššėjęs apšėpęs vyriškis paprašė cigaretės, o paklaustas, nuo kada mieste atsirado tokia gatvė, pasuktojo pirštu apie smilkinį: supraskit - vėpliai jūs. Čia yra KRANTO gatvė. Tik kažkokie išdykėliai antrąją raide perdarė...

Skalbimas

Šiltas ruduo dar tebedžiuginą grybautojus. Prieš savaitę iš miško, esančio kitoje Sventosios pusėje prieš Šventupę, grįžęs bičiulis pasidžiaugė, kad prisirinko žaliuokių. Pašnekėjom, kad tē vėlyvo rudens gyvai išties skanūs, tik labai nesvarūs - smėlieti, žemėni, juos tvarkant reikia nemažai pavargti. Tada jis papasakojo toki nuotyki. Prieš kelis mėnuus su draugu Džūkijos miškuose prisirinkę daug žaliuokių. Grįžęs į namus, jis grybus pametė į vandenį, nuplovė ir nuvalė bei išvirė. Kai tuo metu paskambinęs kartu grybavęs kaimynas keiksojo, kad niekaip negali nuvalyti grybų, jam paaiškino, savuosius jau seniai sutvarkęs. Neva mažesnę į skalbimo mašina, įjungęs mažiausią režimą ir netrukus išėmė švarutėlius. Tą pajūkovą kaimynas suprato kaip tesaą. Po valandos paskambino ir pradėjo keikti, kad ji "išdūrė". Mai išties pabandė žaliuokes išskalbi. Kai skalbimo mašina išsijungė, joje terado grybų trupinius. Nors grybų tyrė iš jų virk. Kaimynai ir šandien prisimena tą istoriją ir nesiypksta, nors "skalbejas" kartais pagurtoja mažučiu kumščiu: "Gasi tu, atenstė".